

ORGANISACE SOUČINNOSTI VOJSK PŘI BOJOVÉ ČINNOSTI VÝSADKU A PŘI VÝSADKOVÉ OPERACI

Plukovník Michal Kričfaluší

Druhá světová válka, již se zúčastnily mnohamilionové armády s početnou a velmi různou bojovou technikou, plně potvrdila thesei sovětské vojenské vědy, že v současné době není možno se orientovat na jakýkoli druh vojsk, nýbrž že je třeba správně hodnotit úlohu každého druhu vojska. Složitost úkolů, které je třeba řešit, vyžaduje rozvoje všech druhů vojsk.

Soudruh Stalin podal všestranné a správné zhodnocení úlohy každého druhu vojsk v soudobé válce. Vyřešil úkol správné součinnosti všech druhů vojsk. Pod jeho vedením bylo v sovětských ozbrojených silách dosaženo harmonické jednoty a správné součinnosti všech druhů vojsk, neboť učil, že vítězství nad nepřítelem je možno dosáhnout jedině úsilím všech druhů vojsk a důkladným sladěním součinnosti mezi nimi. Soudruh Stalin vytvořil nové vojenské umění na podkladě marxisticko-leninského učení. Stalinský způsob řešení všech otázek je prost šablon a teorií o věčných, neměnitelných zásadách a má pro každou situaci nový tvůrčí ráz.

V současných podmínkách nabyla vojenská technika značného rozsahu. Její správné ovládání vojákem a její správné využití v boji vyžaduje mnoho úsilí zaměřeného ke sladění bojové činnosti různých druhů vojsk ovládajících různé druhy bojové techniky.

Zkušenosti z druhé světové války potvrzují, že dobře organizovaná součinnost vzdušného výsadku s pozemními vojsky, zvláště s tankovým a mechanisovaným vojskem a také s letectvem, má velký význam pro splnění taktického, operačního nebo strategického úkolu pozemních vojsk.

Organisace vzdušných výsadek jako nového druhu vojska vyžaduje i nového způsobu organisace součinnosti uvnitř výsadku, výsadku s pozemními vojsky, zvláště s tankovým a mechanisovaným vojskem a výsadku s letectvem.

Zvláštností této organisace součinnosti je okolnost, že ji nelze předeem provést přímo v terénu, v kterém budou vojska bojovat. To vyžaduje, aby odpovědní velitelé věnovali této součinnosti náležitou péči a pozornost.

Každý druh vojska při své bojové činnosti plní svůj konkrétní úkol a potřebuje podporu jiných druhů vojsk. Tato podpora a součinnost se uskutečňuje takovým sladěním manévru palbou a pohybem, aby bylo dosaženo zničení nepřítele společným úsilím všech druhů vojsk. Dále záleží ve společném ničení nepřítele a ve společném zabezpečení proti ohrožení kteréhokoli druhu nepřítelem a v umožnění překonání přirozených anebo umělých překážek.

V čem záleží součinnost vojsk při bojové činnosti výsadku a při výsadečkové operaci

Součinnost se organisuje postupně podle úkolů, objektů a nebo podle jednotlivých čar, jichž je třeba dosáhnout. Záleží v důkladném sladění bojové činnosti všech druhů vojsk podílejících se na společném úkolu. Organisace součinnosti je nejdůležitější povinností velitele a štábu jednotky, která bude provádět výsadek v týlu nepřítele.

Součinnost organisuje velitel vzdušného výsadku a jeho štáb za účasti velitelů druhů vojsk, náčelníků služeb a jejich štábů. Organisuje se na plastickém stole, na fotografických snímcích a doplňuje se při návštěvě v terénu podobném tomu terénu, v němž bude provedena bojová činnost.

Dále je k organisaci součinnosti přizván velitel podpůrné letecké skupiny se svým štábem, velitel armádní rychlé skupiny, je-li plánováno její zasazení a setkání se s výsadkem. Není-li plánováno zasazení armádní rychlé skupiny, účastní se organisace součinnosti velitel předsunutého oddílu, který bude zasazen na směr bojové činnosti vzdušného výsadku, a v některých případech velitel druhého sledu anebo odpovědný orgán jím pověřený. Při organisaci taktické součinnosti účastní se organisace součinnosti velitel vzdušného výsadku u té pozemní jednotky (uskupení vojsk), s kterou bude výsadek spolupracovat, a opačně odpovědný orgán od této jednotky (uskupení) se účastní organisace činnosti u výsadečkové jednotky.

Před organisací součinnosti na plastickém stole, na fotografických snímcích anebo na vybraném terénu si musí velitelé a náčelníci druhů vojsk a služeb všechny otázky součinnosti důkladně předem prostudovat a osvojit podle map a fotografických snímků, na nichž je přesně zakresleno vše, co je dosud o nepříteli známo v prostoru vysazení a v prostoru bojové činnosti. Na organisaci součinnosti je třeba pro velitele vyšší výsadečkové jednotky nejméně dvou dní a pro velitele pluku a praporu po jednom dni.

Úkoly organisace součinnosti jsou:

- sladit bojovou činnost a vzájemnou pomoc mezi jednotlivými druhy vojsk uvnitř jednotek a skupin podílejících se na společném úkolu časově i prostorově,
- sladit bojovou činnost mezi padákovým a letadlovým výsadkem, použije-li se v operaci obou druhů výsadku,
- sladit bojovou činnost mezi výsadky na různých místech s klamným výsadkem,
- sladit bojovou činnost mezi výsadky, partyzánskými oddíly a obyvatelstvem v prostoru vysazení,
- sladit bojovou činnost mezi výsadkem a letectvem všech druhů,
- sladit bojovou činnost výsadku s bojovou činností pozemních vojsk,
- stanovit způsob určování cílů,
- stanovit způsob vzájemné informace,
- organisovat spolehlivé součinnostní spojení.

Z toho je vidět, že otázek součinnosti je u výsadečkových vojsk anebo u vojsk provádějících výsadečkovou operaci mnohem více než u jiných druhů vojsk. Při provádění bojové činnosti výsadku je organisována jednak součinnost uvnitř vysazených jednotek jako u jiných druhů vojsk, a k tomu je nutna jednak součinnost s pozemními vojsky, sou-

činnost mezi výsadky na různých místech, součinnost s partyzánskými oddíly a s obyvatelstvem v prostoru vysazení.

Součinnost s letectvem nabývá zvláštního rázu a významu. Její nepřetržitost musí být zabezpečena dobrým spojením. K tomu cíli se vypracuje plán spojení. Zpracuje jej náčelník spojení výsadkové jednotky a náčelník spojení podpůrné letecké skupiny.

Činnost velitelů a štábů při organisaci součinnosti

Velitel a štáb jednotky, která má provést výsadkovou operaci, je odpovědný za organisaci součinnosti všech druhů vojsk, jednotek a jednotlivých skupin útočících na jednotlivé objekty, které jsou cílem anebo součástí cíle bojové činnosti výsadku anebo výsadkové operace, a taktéž při organisaci obrany.

Dále je povinen důkladně skloubit součinnost s letectvem, které bude výsadek podporovat a s týlem, který bude zásobovat vysazené jednotky při bojové činnosti v týlu nepřítele.

Důkladně domluvit součinnost s pozemními vojsky, zvláště s rychlými jednotkami, které budou zasazeny do průlomu k rozvinutí operace, aby vysazení výsadkových jednotek bylo skloubeno časově i prostorově s proniknutím rychlých vojsk do prostoru bojové činnosti výsadku a aby předcházelo před možným narůstáním sil nepřítele v prostoru vysazení. Zástupce velitele vzdušného výsadku pro politické věci může ve výjimečných případech dostat úkol organisovat součinnost s partyzánskými oddíly a po vysazení výsadku i součinnost s místním obyvatelstvem v prostoru vysazení. Za Veliké vlastenecké války organisoval v Sovětském svazu součinnost s partyzánskými oddíly velitel a štáb frontu. U jednotlivých frontů byly zřízeny štáby partyzánského hnutí při válečné radě frontu. Součinnost s partyzánskými oddíly a také s místním obyvatelstvem v prostoru vysazení byla organisována prostřednictvím štábu partyzánského hnutí při válečné radě frontu. Rozhodujícího úspěchu se dosahuje jen tehdy, je-li úsilí všech druhů vojsk zaměřeno k dosažení společného cíle a jsou-li všechny druhy součinnosti organicky a plánovitě sladěny.

Důkladná organisace součinnosti je základem úspěchu v boji. Podmínkou dobré součinnosti je nejenom znalost úkolu vlastních vojsk, ale také vojsk sousedů v rozsahu nutném pro součinnost a vzájemnou podporu v průběhu boje.

Velitel a štáb výsadku je povinen kontrolovat jak znalost úkolů podřízených, tak i jejich splnění v průběhu boje.

Vezmeme-li v úvahu, že výsadková (vysazená) vojska bojují zpravidla na široké frontě bez styku se sousedy a bez hlubokého vlastního týlu, vidíme, že i součinnost mezi nimi bude složitější než součinnost prováděná mezi pozemními vojsky za průlomu obrany nepřítele na úzké frontě nebo v obraně za normálních podmínek.

Součinnost pozemních vojsk za průlomu je soustředěna na prostor průlomu a v obraně na prostor hlavního odporu podle předpokládaných variant činnosti nepřítele. Boj výsadkových jednotek při výsadkové operaci je možno srovnávat s bojem v obklíčení, o němž Polní řád říká, že je nejtěžším druhem boje. To znamená, že i součinnost při výsadkové operaci je velmi složitá a klade velké nároky na velitele všech stupňů.

Vyžaduje, aby uskupení sil, bojových prostředků a materiálu a také manévry jimi v průběhu boje byl řádně plánován a organisován a aby je-

jich bojová činnost byla stále řízena podle jednotného plánu. Štáb výsadku musí udělat všechna opatření, aby byly včas doručeny úkoly, které vyplývají z jednotného plánu, a také doplňkové rozkazy, které usměrňují spolupráci všech jednotek i druhů vojsk podle konkrétních situací.

Vysazené jednotky bojují také podle zásad vytyčených v Polním řádu, to znamená, že za útoku na nepřítele a na jeho objekty mají stanoven směr hlavního úderu a v obraně podle bojové situace mají stanoven prostor, v němž budou klást hlavní odpor nepříteli. Nutno však počítat s tím, že za útoku nemají zpravidla výsadkové jednotky (skupiny) kryty boky stykem se sousedy a nemohou se opřít o úspěch a podporu sousedů. Taktéž na výsadek v obraně může nepřítel útočit se všech stran. Čelit náporu nepřítele může výsadek jen sladěním dokonalé součinnosti, manévrem prostředků a živé síly, soustředěním přesily na vhodných místech, která může úspěšně zničit nepřítele, a na jiných místech vhodných pro obranu se bránit slabšími silami a bojem vázat převahu nepřítele.

Součinnost uvnitř výsadku a s jinými druhy vojsk pro bojovou činnost výsadku a pro výsadkovou operaci organisuje se v přípravném období po vydání rozhodnutí velitele výsadkové jednotky, která bude provádět výsadkovou operaci.

Určují se markantní stavby jako orientační body podle nejnovějších fotografických snímků. Body se určují mimo města, po případě na okrajích měst tak, aby bylo naprosto jasné, o jaký objekt jde.

Podmínkou dobré součinnosti je stanovení jednotné kodované mapy a určení součinnostních signálů již při domluvě, aby mohly být včas důkladně osvojeny a bylo dosaženo rychlého a správného jejich používání při bojové činnosti.

Součinnost se řeší pro každou doskokovou (přistávací) plochu samostatně a skloubuje se mezi doskokovými (přistávacími) plochami navzájem. Po shromáždění vysazené jednotky upřesní se součinnost podle konkrétních situací a terénu k ovládnutí určených objektů, které výsadek má za úkol obsadit a udržet anebo zničit. Součinnost se doplní jen v těch otázkách, v kterých jsou doplňky anebo změny nutné. Někdy se upřesní jen krátkými doplňkovými rozkazy, aby výsadek dlouho nedlel v prostoru shromáždění. Součinnost se doplňuje na základě průzkumu objektu ihned po vysazení. Zprávy průzkumu musí být dodány buď do prostoru shromáždění anebo do východiště útoku.

Součinnost se organisuje jako u pozemních jednotek shora dolů, počínaje jednotkou, která bude provádět výsadkovou operaci, a jde až do nejmenších skupin, které budou plnit samostatné úkoly. Organisace součinnosti se provádí v prostoru soustředění, a není-li dost času, výjimečně v prostoru vyčkávacím, prohlubuje se a zdokonaluje při náviku vojsk ve vhodně vybraném terénu.

V plánu pro výsadkovou operaci musí být počítáno s časem na organisaci součinnosti. Pro domluvu součinnosti zpracovává štáb jednotky, která bude provádět výsadkovou operaci, plán organisace součinnosti, a v něm se rozvedou postupně úkoly, jak se budou plnit, a otázky, které je nutno s těmito úkoly domluvit a upřesnit. Dále je v plánu uvedeno, kteří velitelé, důstojníci štábu, velitelé a náčelníci druhů vojsk ke kterým otázkám součinnosti budou přizváni, s přesným označením doby a místa.

Při organisaci součinnosti je třeba zvláště důkladně si ujasnit, v kte-

rém období operace vysadit jednotky v týlu nepřítele (po ovládnutí, kterých čar vlastními pozemními jednotkami provádějícími průlom) a za jaké předpokládané další činnosti zvláště zasazených mechanisovaných a tankových jednotek. Za jakou dobu po vysazení mohou se vlastní jednotky spojit s výsadkem.

Jaké je možné nebo předpokládané uskupení sil nepřítele v době vysazení.

Přesně stanovit činnost letectva, činnost sousedních a klamných výsadků, činnost partyzánských skupin.

Přesně stanovit činnost jednotlivých skupin výsadku a speciálních jednotek.

Domluví se přesně doskokové plochy, místo shromáždění, směr postupu z míst shromáždění do míst bojové činnosti, způsob boje, místo shromáždění po splnění úkolu anebo části úkolu.

Na základě domluvené součinnosti vypracuje štáb výsadkové jednotky plánovou tabulku boje pro výsadkovou operaci.

Plánová tabulka boje se vypracuje trojmo: jedna se odevzdá štábu frontu (armády), v jehož rámci bude výsadková operace provedena, druhá se odevzdá veliteli letectva frontu (armády) anebo veliteli určené letecké skupiny a třetí zůstává u velitele výsadkové jednotky.

Výpisy z plánové tabulky boje mohou být, když je to nutné, dány vykonavatelům jen v tom případě a v tom rozsahu, který nemůže prozradit zámysl bojové činnosti výsadku. O všech výpisech vede se přesná evidence, která je u náčelníka štábu vzdušného výsadku.

U výsadkových vojsk se dělí součinnost na taktickou a operační tak jako u pozemních vojsk.

Taktická součinnost

Organisuje se uvnitř výsadkových jednotek, které mají provádět bojovou činnost v týlu nepřítele, do níž v některých případech vcházejí i součinnost mezi padákovým a letadlovým výsadkem.

Řeší otázky spojené se sladěním bojové činnosti jednotek, jednotlivých skupin a druhů vojsk, aby letectvo, dělostřelectvo, ženijní a chemické jednotky zabezpečily a pomáhaly výsadkové pěchotě zmocnit se určených objektů a zničit je nebo udržet do příchodu vlastních pozemních vojsk.

Zároveň se řeší i součinnost jednotlivých úderných skupin se samostatnými úkoly.

Taktická součinnost mezi jednotkami, údernými skupinami a speciálními jednotkami je zaměřena k tomu, aby stanovila, jakým způsobem bude proveden útok a obsazení nepřátelských objektů a jak bude poskytnuta vzájemná pomoc skupin a zbraní podle místa a času, které opěrné body nepřítele je nutno zničit anebo obsadit jako první a v jakém pořadí zničit nebo obsadit celý objekt, kdo, kde, jakými silami zajistí útočící jednotky a skupiny proti možným akcím nepřítele, který se bude snažit poskytnout pomoc ohroženému objektu.

Při organisaci součinnosti je velitel vzdušného výsadku povinen

- upřesnit prostory vysazení, shromáždění, východiště útoku, uskupení sil a prostředků nepřítele a bojový úkol vzdušného výsadku,
- informovat své podřízené o činnosti vedlejšího výsadku, partyzánů a hlavně pozemních vojsk a o součinnosti s nimi,

- upřesnit bojový úkol každé jednotce (útvaru) a skupině se samostatným úkolem a stanovit jejich součinnost,
- upřesnit východiště útoku a směry útoku,
- upřesnit rozmístění dělostřelectva, jeho úkoly a postupnost jejich plnění,
- přesně stanovit úkoly podpůrného letectva,
- stanovit místa a čas pro případné zadýmování,
- stanovit pořadí a způsob spojení uvnitř výsadku, se sousedy a letectvem podle postupnosti úkolů, mezi jednotlivými objekty a podle určených čar, stanovit základní signály součinnosti a stanovit vztažné body s jednotným očíslováním,
- určit prostor a čáry, kterých vojska mají dosáhnout, a organisovat na nich obranu,
- stanovit způsob označení předního okraje, kterého vojska dosáhla.

Pro splnění vydaných rozkazů a nařízení velitele výsadku k uskutečnění součinnosti v průběhu boje všichni podřízení velitelé, velitelé a náčelníci druhů vojsk a služeb jsou povinni:

- znát bojové úkoly a bojovou sestavu jednotek, s kterými spolupracují, velitelská stanoviště a pozorovatelný,
- znát bojové úkoly svého druhu vojska, usměrňovat jeho činnost ke zničení jednotlivých cílů podle místa a času, stanovit vzájemné pozorování, spojení, způsob označování cílů a osvojit si stanovené signály součinnosti,
- poskytovat si navzájem nepřetržitou podporu v průběhu boje, zvláště při útoku a protiútku nepříteli,
- stanovit a upřesnit pořadí změny podřízenosti jednotek a místa shromáždění po splnění jednotlivých úkolů, když je to plánováno.

Po dobytí objektů nepřítelů podle úkolu buď se tyto objekty ničí nebo obsadí a organisuje se obrana pro jejich udržení. Při ničení objektů musí být sladěna činnost, aby ničení jednoho objektu neohrozilo jednotky bojující o jiný objekt, aby útok jednotlivých skupin nesměřoval proti sobě a tím aby se jednotky navzájem neohrozily palbou, aby útok byl přibližně v jednom směru. Objekty nepřítelů se obsazují převážně v noci, a proto je nutné důkladně domluvit a procvičit vzájemné dorozumívání a určování cílů v noci.

Je nutno organisovat součinnost s partyzánskými oddíly a s klamným výsadkem, kdy a jakou činnost provedou pro podporu hlavního výsadku, po případě i součinnost s obyvatelstvem, které klade anebo může klást odpor nepříteli a které může dodávat cenné zprávy. Partyzánům, klamnému výsadku nebo obyvatelstvu nesmí být dány žádné informace o plánované činnosti hlavního výsadku. Jen přímo v prostoru vysazení se partyzánské oddíly informují o tom, že bude provedeno vysazení, až teprve těsně před vysazením, a to jen ty, které jsou nebo budou v přímém styku s plochou vysazení a budou ji zajišťovat. K těmto partyzánským oddílům se vysílají od výsadkové jednotky styční důstojníci s rádiovými stanicemi.

Doba potřebná k organisaci součinnosti je omezena dobou, která je k dispozici na přípravu celkové operace pozemních sil, výsadku a letectva. Je-li dána na přípravu celkové operace armády doba 7 až 8 dní a pro front 10 až 15 dní, bude tato doba rozhodující i pro přípravu výsadku. V té době musí být ukončeny všechny přípravy k provedení výsadku a domluvena součinnost. Bude-li celková operace připravována ve

zkrácené době, bude se i výsadek připravovat ve zkrácené době, je však třeba, aby na přípravu výsadku bylo nejméně 5 dní.

Za boje se podle situace součinnost upravuje a doplňuje tak, jak to vyžaduje konkrétní bojová situace. V kterých případech může dojít k doplnění součinnosti?

Po vysazení byl-li objeven nový, dosud neznámý cíl, pro který je třeba organisovat novou součinnost, anebo změnil-li nepřítel obranu objektu.

Velitel vzdušného výsadku podle konkrétní bojové situace, t. j. podle činnosti nepřítele a podle výsledků dosažených vzdušným výsadkem, doplňuje a upřesňuje součinnost ukládáním doplňkových úkolů podřízeným, směřujících k jejich podpoře a zajištění.

Štáb vzdušného výsadku shromažďuje zprávy pro velitele o nepříteli a vlastních vojskách. Informuje podřízené o činnosti nepřítele a organisuje vzájemnou informaci mezi útvary a jednotkami.

Podává zprávy nadřízenému štábu pozemních vojsk o činnosti nepřítele a o výsledcích plnění úkolů vzdušným výsadkem. Přijímá od nadřízeného štábu nařízení a zprávy o nepříteli.

Organisace součinnosti mezi padákovým a letadlovým výsadkem

Organisuje se k umožnění a zajištění letadlového výsadku. Cílem této součinnosti je domluvit a stanovit:

- kdy padákový výsadek obsadí letiště, určuje se k době začátku vysazování letadlového výsadku; doba od obsazení letiště do vysazování letadlového výsadku nemá být delší než dvě hodiny,
- na kterých čarách zajistí padákový výsadek letiště a jakými silami,
- do kterých prostorů a v jaké síle bude vyslán průzkum padákovým výsadkem, zvláště ve směru postupu letadlového výsadku po vysazení,
- jak bude zřízen provoz na letišti (přistávací ploše),
- kde bude shromaždiště letadlového výsadku a jak jej padákový výsadek zajistí,
- kde letadlový výsadek zesílí prvními vysazenými sledy zajištění, které organisuje padákový výsadek,
- jaké bude mezi výsadky spojení.

Po vysazení letadlového výsadku nastává činnost podle jednotného plánu jako jednoho výsadku.

Může nastat i taková situace, že padákový výsadek bude pokračovat v úkolu obrany letiště pro další vysazování, mezitím co letadlový výsadek již bude plnit jiný úkol. V tom případě musí být mezi výsadky přesně domluvena vzájemná pomoc, kdyby byl jeden z nich napaden nepřítelem.

Organisace součinnosti mezi výsadkem a letectvem

Tato součinnost je u výsadkového vojska nejdůležitější. Zaměřuje se na tyto základní otázky:

V přípravném období:

- kdy a v kterém čase bude proveden letecký průzkum a fotografování prostoru, v němž má být provedeno plánované vysazení,
- kdy a jak bude proveden letecký průzkum a fotografování objektů, které bude výsadek obsazovat,

- kdy a kde budou k dispozici letecké snímky,
- které letecké jednotky a z kterých letišť budou dopravovat výsadek do týlu nepřítele, jak budou rozmístěny na letištích a jak budou označeny,
- jak bude organizováno nakládání materiálu a nasednutí vzdušného výsadku,
- jak bude prováděna ochrana odletových letišť pohotovostních a výčkávacích prostorů,
- kdy a v kterých místech bude provedeno letecké bombardování před vysazením výsadku,
- v jaké síle bude prováděna letecká ochrana, která letecká jednotka ji bude provádět, v kterém čase, zvláště v době vysazení,
- kdo provede bombardování objektů, jichž se má výsadek zmocnit, a jakým způsobem bude řízena jejich činnost,
- jak budou letecké jednotky (skupiny) a jakým počtem letounů doprovázet jednotlivé skupiny výsadku a jak bude mezi nimi vyřešeno spojení a řízení jejich činnosti,
- které letectvo provede bombardování blízkých uskupení nepřítele 10 až 15 km od prostoru vysazení a provede boj s přibližujícími se zálohami nepřítele k místu vysazení a způsob dodávání zpráv,
- které letectvo bude provádět zásobování vojsk při bojové činnosti, odsuny nepotřebného materiálu a raněných z bojiště a jak bude s ním udržováno spojení.

Při organizaci součinnosti výsadku s letectvem je štáb provádějící výsadkovou operaci povinen:

- označit prostory shromáždění po vysazení,
 - označit směr postupu z míst shromáždění do východiště útoku,
 - označit východiště útoku a směry útoku,
 - domluvit signály s letectvem a zabezpečit jejich proniknutí k vojskům,
 - domluvit a stanovit součinnost dělostřelectva s letectvem.
- Aby nebyla rušena činnost letectva vlastním dělostřelectvem, nutno:
- dosáhnout vzájemné znalosti dělostřeleckých palb a leteckých útoků a jejich plnění podle času a prostoru,
 - domluvit možnosti současného plnění úkolů na jednom místě,
 - určit pořadí plnění úkolů,
 - sladit protiletadlové palby s činností letectva,
 - určit způsob spojení výsadku s letectvem.

Důležité smluvené signály musí být zabezpečeny několika způsoby. Týká se to zvláště signálů pro zahájení vlastního útoku a pro zahájení útoku nepřítele.

Pro výsadkovou operaci je nutno, aby u výsadku byl představitel letectva s několika návodčím pro řízení činnosti letectva ve prospěch výsadku.

Plánovou tabulku součinnosti výsadku s letectvem zpracovává štáb výsadku se štábem podpůrné letecké skupiny na základě rozhodnutí velitele vzdušného výsadku.

V plánové tabulce má být uvedeno:

úkol výsadku, čas, objekty a výška činnosti letectva, druh letounů, směr náletu, signály k vzájemnému dorozumění, označování cílů a spojení; dále postup při zničení a umlčení živé síly a bojové techniky nepřítele ze vzduchu.

Součinnost mezi dělostřelectvem a výsadkovou pěchotou

Při organizaci této součinnosti je třeba stanovit:

- které směry, na kterých místech anebo čarách zajistí dělostřelectvo proti případnému nájezdu nepřátelských tanků, které jednotky budou přitom spolupracovat,
- jak bude proveden dělostřelecký útok na objekty nepřítele, kterých se má výsadek zmocnit,
- jak bude podporován útok výsadkové pěchoty a jednotlivých úderných skupin se samostatnými úkoly,
- kde bude umístěna protitanková záloha a kam budou naplánovány její zásahy.

Součinnost mezi dělostřelectvem a ženisty se zaměřuje:

- na sladění společného zásahu a umožnění manévru dělostřelectvem,
- na společné zásahy proti nepřátelským tankům,
- na úpravu cest z prostoru vysazení na shromaždiště a ze shromaždiště do prostoru bojové činnosti,
- na úpravu cest pro manévr po obsazení objektů nepřítele.

Součinnost mezi výsadkovou pěchotou a ženijním vojskem

Ženijní vojsko je zvlášť důležité v sestavě výsadkového vojska. Nejen organizace součinnosti, ale skutečná součinnost se uskutečňuje již v přípravném období při provádění nácviku vojsk a úderných skupin.

Převážná část ženijních jednotek se vysazuje s předními oddíly, aby připravovaly přistávací plochy pro další vysazování.

Organizace součinnosti mezi výsadkovou pěchotou a ženisty se soustřeďuje na otázky:

- nácviku vojsk a úderných skupin,
- ničení důležitých nepřátelských zařízení, kterých by nepřítel mohl využít proti vlastním jednotkám v prostoru vysazení,
- přípravy doskokových a přistávacích ploch letišť a jejich zajištění ve spolupráci s předními oddíly,
- ničení důležitých zařízení při útoku výsadku na objekty a na jejich obranu; je třeba přesně domluvit, které ženijní jednotky a které objekty budou ničit, jak budou zajištěny výsadkovou pěchotou,
- jaká znamení a kdo bude dávat pro odchod od objektů při jejich ničení; musí být sladěno tak, aby ničení jednoho objektu neohrozilo jednotky bojující o jiný objekt,
- kde ženisté položí minová pole a jak budou chráněny vlastními palbami,
- kde a kdo přeruší komunikace a spojení, kolik je na jednotlivé úkoly třeba ženistů, kolik trhavin,
- jak bude organizováno budování obrany, při obsazení a udržení objektů v týlu nepřítele,
- kde bude umístěn pohyblivý oddíl zatarasovací a jaký bude plán jeho činnosti,
- které komunikace budou ženisté udržovat pro manévr,
- jak budou rozděleny ženijní síly a prostředky pro každou bojovou činnost zvlášť, na příklad pro útok na objekty nepřítele a na budování obrany po obsazení objektů.

Součinnost mezi výsadkovou pěchotou a chemickým vojskem

Při organisaci této součinnosti je třeba projednat tyto otázky:

- jak budou vojska vybavena prostředky individuální protichemické ochrany,
- jak bude prováděn chemický průzkum,
- kde budou postupovat chemické hlídky,
- jak bude prováděna protichemická ochrana vojsk a ochrana proti atomovým prostředkům,
- jak se zúčastní plamenomety útoku na nepřátelské objekty,
- jak se zúčastní plamenomety boje při nájezdu nepřátelských tanků nebo za nepřátelského útoku,
- kde budou naplánovány dýmové clony a za jakým účelem,
- kde bude zřízeno odmořovací místo.

Některé zvláštnosti v součinnosti výsadkových vojsk

Organisace součinnosti mezi výsadky bojujícími na různých místech se organisuje ve prospěch toho výsadku, který plní důležitější úkol v celkové operaci.

Sladí se plány činnosti tak, aby se výsadky vzájemně podporovaly, avšak aby neprozrazovaly zámysl hlavního výsadku.

Uskutečňuje se

- obsazením objektů majících vliv na bojovou činnost výsadku, který plní hlavní úkol,
- přehrazením směrů vedoucích v blízkosti výsadku do prostoru sousedního výsadku,
- využitím všech možností poskytnutí vzájemné pomoci mezi výsadky,
- provedením společných akcí za stejným cílem (při tom je nutno stanovit odkud, jakou silou a kam budou části jednotlivých výsadků postupovat nebo útočit, s jakými úkoly, prostor možného setkání výsadků, možnost dorozumění, součinnost s letectvem podporujícím jednotlivé výsadky),
- součinnost druhů vojsk jednotlivých výsadků a součinnost skupin se samostatnými úkoly jednotlivých výsadků.

Důležitý je přesný dohovor smluvených signálů pro vzájemnou informaci o bojových situacích a vlastní činnosti mezi výsadky. Každý z výsadků se doví o činnosti druhého výsadku jen to, co je nutné pro jejich součinnost. Velitel výsadku nebude zpravidla znát podrobný plán činnosti druhých výsadků.

Organisace součinnosti mezi výsadkem a partyzánskými oddíly

Činnost partyzánských oddílů se naplánuje podle potřeby výsadkové operace a podle možnosti partyzánských oddílů a to se zahrne do plánové tabulky boje výsadku.

S výpisem z plánové tabulky boje jsou odesíláni styční důstojníci k partyzánským oddílům. K tomuto úkolu bývají vybíráni důstojníci z politických oddělení. Vypisují si jen ty úkoly, které se týkají činnosti příslušného partyzánského oddílu.

Ve výpise z plánové tabulky boje pro činnost partyzánských oddílů musí být uvedeno:

- na jaké znamení (heslo), kde a jaký druh bojové činnosti provedou partyzánské oddíly,
- kde přeruší nebo přehradí cesty nepříteli,
- kdy, jaké zprávy budou dodávat partyzánské oddíly a jakým způsobem,
- kde se mohou setkat partyzánské oddíly s jednotkami výsadku a za jaké bojové činnosti, smluvená znamení pro toto setkání,
- jak se mohou partyzánské oddíly dorozumět s vlastními jednotkami,
- jakým způsobem budou partyzánské oddíly navádět vlastní letectvo na nepřítel,
- jaký materiál mohou partyzánské oddíly vyžadovat, od koho, jakým způsobem a jak bude partyzánům dopraven.

Podobně se organisuje součinnost s místním obyvatelstvem v prostoru vysazení, je-li obyvatelstvo nakloněno cílům, za které bojuje výsadek. Vznikne-li povstání nebo vzbouření obyvatelstva proti nepříteli, je třeba je aktivně a všestranně podporovat.

Operační součinnost

Operační součinnost při výsadekové operaci se provádí mezi výsadkem v týlu nepřítel a vlastními pozemními vojsky provádějícími průlom nepřátelské obrany (zvláště tankovými a mechanizovanými jednotkami, zasazenými do průlomu), mezi výsadkem a letectvem podporujícím pozemní vojska za průlomu a při rozvinutí operace do hloubky mezi většími výsadky na různých místech a v některých případech mezi padákovým a letadlovým výsadkem.

Otázky součinnosti stanoví velitel frontu (armády), v jehož rámci bude výsadeková operace provedena.

Povinností štábu frontu (armády), jakož i velitele a štábu výsadekové jednotky je, aby tuto součinnost podrobně a konkrétně organisovali. Součinnost s pozemními vojsky je založena na zásadách pomoci pozemním vojskům obkličovat a drtit nepřítel bojovou činností výsadku v jeho týlu.

Vzdušné výsadky mají před příchodem vlastních pozemních vojsk do prostoru jejich bojové činnosti splnit tyto úkoly:

- obsadit a udržet nejdůležitější objekty, čáry a přepravy k zajištění činnosti pozemních vojsk. Je třeba přesně domluvit, jak dlouho má výsadek tato místa bránit, kde a kdy je možné setkání s vlastními vojsky, kde a jak má výsadek blokovat bojiště proti přísunu nepřátelských záloh, přesně domluvit, v kterém období operace bude provedeno vysazení,
- jak bude možná a v které době podpora výsadku dělostřelectvem pozemních vojsk, kdo a jak bude řídit palby k podpoře výsadku,
- které důležité objekty pro nepřítel i pro vlastní operaci výsadek zničí a které obsadí a udrží,
- jak se výsadek zúčastní průlomu obrany nepřítel, když je to plánováno, kde bude východiště útoku, směr útoku a jakými silami,
- kde bude stanovena čára setkání,
- jak bude udržováno spojení pro vzájemnou informaci, a smluvené signály,
- jak se jednotky dorozumějí na čáře setkání nebo jaké bude spojení vzdušného výsadku s vlastními jednotkami.

Obsazení objektů, předmostí bude přesně koordinováno s průlomem nepřátelské obrany, aby nepřítel neměl čas učinit opatření k obraně na těchto místech.

Dále je třeba domluvit sloučení vzdušného výsadku s vlastními vojsky, které může být:

- spojením se s vojsky útočícími čelně k místu bojové činnosti vzdušného výsadku na čáře setkání,
- připojením se vzdušného výsadku k rychlým vyšším jednotkám, které pronikly a operují v týlu nepřítele,
- průlomem nepřátelské fronty z týlu nebo prosakováním frontou nepřítele,
- odsunem výsadku vzduchem,
- odsunem výsadku plavidly.

Nejdůležitější v organisaci součinnosti s pozemními vojsky je otázka setkání vlastních vojsk s výsadkem.

Pro setkání pozemních vojsk s výsadkem je nutno domluvit čáru setkání a způsob setkání.

Čára setkání se určuje čarou, z které dají vlastní postupující jednotky smluvené znamení, a čarou, odkud výsadek odpovídá stanovenými smluvenými znameními. Organisace setkání je znázorněna na přiloženém schématu (obr. 1).

Způsob setkání: K setkání může dojít různým způsobem. Výsadek může čekat na čáře setkání vlastní pozemní vojska nebo může jít postupujícím vojskům vstříc svými průzkumnými oddíly po splnění svých hlavních úkolů anebo celou sestavou. Kromě čáry setkání je třeba určit přibližnou dobu setkání a stanovit smluvená znamení denní i noční pro vzájemné označení a dorozumění.

Jakmile dají vlastní postupující vojska smluvená znamení určená pro setkání, navážou určené radiové stanice postupujících vojsk a výsadku spojení ve zvláštních radiových sítích setkání. Pro radiové hovory v těchto sítích se používá zvláštních hovorových tabulek.

Velitel vzdušného výsadku a určený velitel postupujících pozemních vojsk se osobně setkají na smluveném místě a navzájem se informují o situaci svých jednotek. Po informacích a domluvě setkání vydá každý z nich svým podřízeným jednotkám rozkaz pro setkání, určí směry a způsob postupu a jeho zajištění. Je třeba pamatovat na to, že v době, kdy má dojít k setkání vlastních pozemních vojsk s výsadkem, bude nepřítel vyvíjet největší činnost zabraňující setkání. Může při tom použít i atomových prostředků na čáře setkání.

Bude-li úmyslem nepřítele použít atomových prostředků, bude se snažit co nejdříve stáhnout své síly z prostoru, v němž má dojít k setkání, a bude unikat do stran.

Výsadek musí informovat postupující jednotky o této činnosti nepřítele. Postupující jednotky vyčlení část svých sil k pronásledování nepřítele do stran a současně vyvinou největší rychlost pohybu ve směru k určené čáře setkání s výsadkem. Jestliže nepřítel použil na čáře určené pro setkání ještě před setkáním atomových bojových prostředků, přenesou postupující vojska své úsilí do stran. Setkání bude organisováno a uskutečněno se stran, kam již nedosahuje účinek atomových prostředků. Není-li možný manévř do stran, pronikají tankové jednotky částečně zdržovány zamořeným prostorem a spojují se s výsadkem. Ostatní jednotky provedou bojové zajištění a s výsadkem se spojí až po uplynutí nebezpečí.

Je třeba určit způsob vzájemného informování o situaci a vlastní bojové činnosti vzdušného výsadku a jednotek útočících čelně. Vlivem bojové činnosti a změnou situace během operace mohou být změněny místo a doba setkání. Vzdušný výsadek musí být včas o tom informován, a změnil-li se místo a doba setkání vlivem bojové činnosti výsadku, musí o tom být včas informován velitel pozemních vojsk. Došlo-li ke změně před frontou pozemních vojsk, musí velitel pozemních vojsk včas informovat velitele vzdušného výsadku.

Připojení vzdušného výsadku k rychlým vyšším jednotkám operujícím v týlu nepřítele nastává, až když jednotky projely prostorem bráněným vzdušnými výsadky, nebo jde výsadek vstříc rychlým jednotkám.

Sloučením výsadku s vlastními vojsky může nastat druhé období součinnosti, protože může nastat zásadní změna ve způsobu boje. Na příklad: Výsadek obsadil a bránil určený prostor do příchodu vlastních vojsk. Po příchodu vlastních vojsk je začleněn k jednotkám určeným k ničení obklíčeného nepřítele. Nebo splnil-li výsadek v obranné operaci svůj úkol, přechází k partyzánské činnosti. Při takových zásadních změnách bojové činnosti je třeba organisovat novou součinnost odpovídající konkrétní situaci a způsobu boje.

Spojení vzdušného výsadku s vlastními vojsky průlomem nepřátelské fronty z týlu musí být zvlášť pečlivě domluveno.

Tento případ se může vyskytnout:

- v obranné operaci, když výsadek splnil svůj úkol a má se spojit s vlastními vojsky,
- v útočné operaci, kdy vlastní vojska nedosáhla stanoveného cíle a velitel, v jehož prospěch výsadek působí, dal rozkaz výsadku, aby se probil z obklíčení,
- když došlo k obklíčení výsadku v jiném prostoru, než výsadek má plnit svůj úkol, to jest na cestě přesunu z prostoru vysazení do prostoru bojové činnosti.

Volí se nejslabší bráněný úsek nepřátelské obrany, který pak je výsadkem prolamován z týlu a současně vlastními jednotkami z fronty.

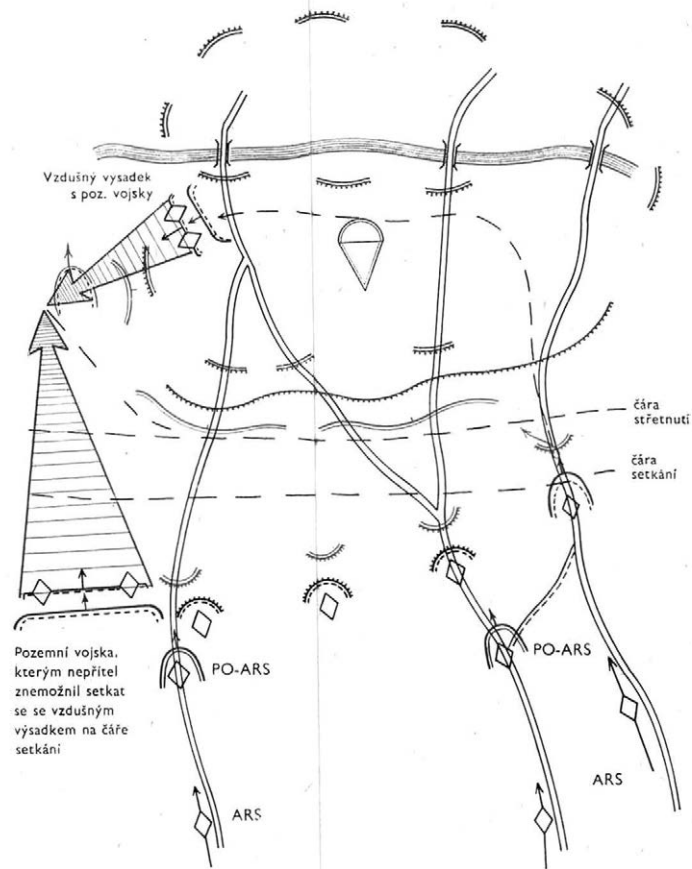
Aby bylo zabráněno ztrátám způsobeným vlastní palbou, musí vzdušný výsadek po celou dobu útoku vyznačovat své umístění přesně domluvenými signály. V okamžiku zaujetí východiště útoku musí se výsadek stůj co stůj snažit navázat spojení s velitelem jednotky, který zabezpečuje návrat vzdušného výsadku.

Spojením vzdušného výsadku prosakováním fronty provádějí jednotky vzdušného výsadku v menších skupinách využívající noci. Výsadek se rozčleňuje 20 až 25 km od linie fronty na malé skupiny a pak se přibližuje k frontě.

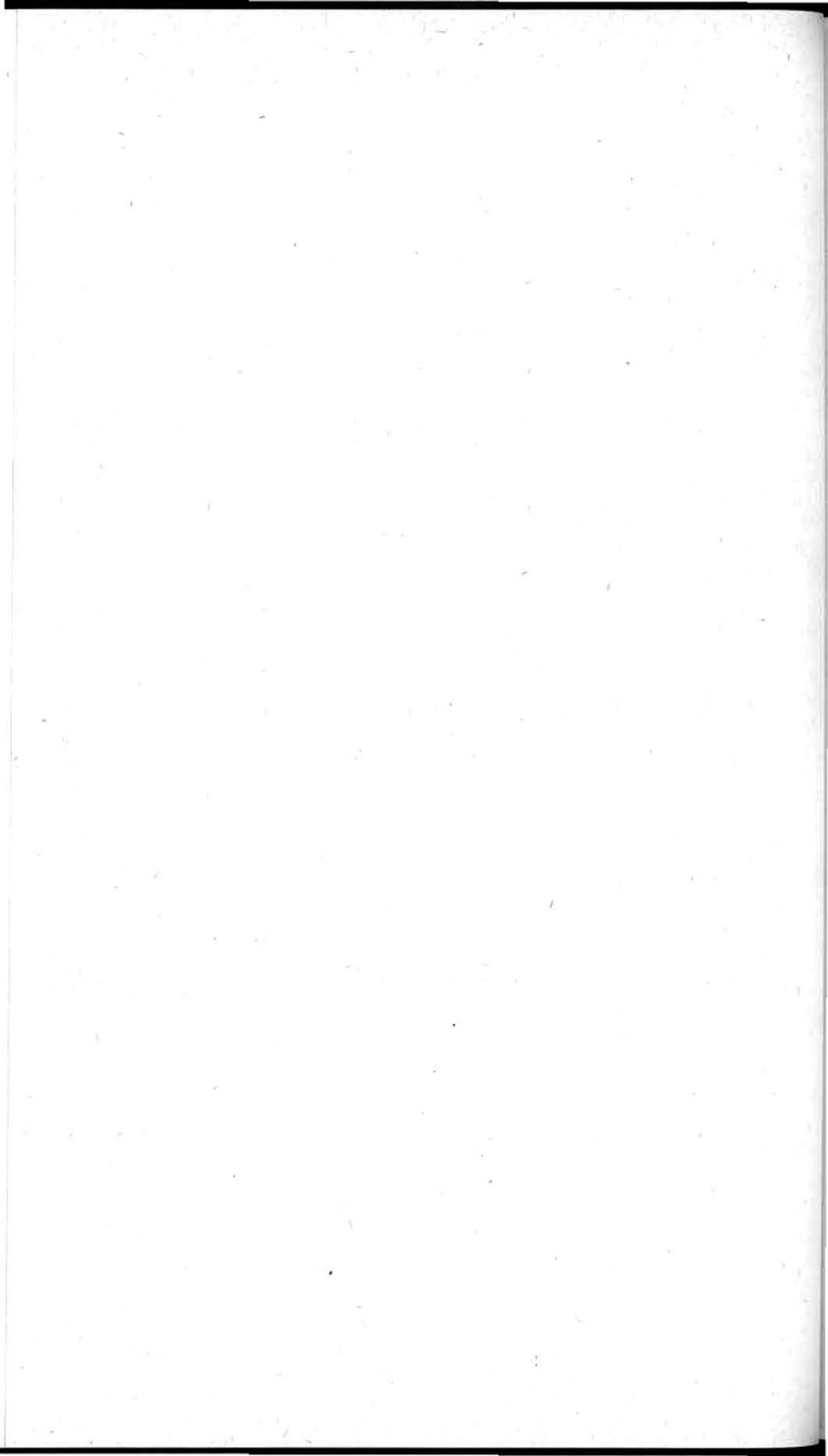
Toto spojení je třeba pečlivě domluvit, aby nedošlo k boji mezi vlastními jednotkami, a také proto, že by toho nepřítel mohl využít k průzkumu nebo k nasáknutí do vlastní obrany.

O odsun výsadku vzduchem jde jen výjimečně a je možný v těchto případech:

- když se výsadku podařilo odpoutat se od nepřítele na dobu nutnou k nasednutí a odletu letounů,
- když jsou prostory, v nichž působí výsadek, slabě obsazeny nepřítelem,
- když jsou prostory obsazené výsadkem ohraničeny přirozenými překážkami.

Obr. 1. Schema možného způsobu setkání vzdušného výsadku s pozemními vojsky

Těžké zbraně a dopravní prostředky se v těchto případech neodsunují, nýbrž ničí na přístupech k startovacím plochám dopravních letounů.

Prostory se volí vzdálené od osad a komunikačních uzlů 15 až 20 km, které mají skrytá místa pro shromažďování výsadku.

Tento způsob vyžaduje důkladné součinnosti s letectvem všech druhů. Takový odsun je možný jen za spolehlivého zajištění ze vzduchu.

Nejdříve se odsunují ranění a nemocní a naposled zajišťovací jednotky zajištění. Odsun plavidly je poněkud snadnější. Při něm mohou být odsunuty i těžké zbraně a dopravní prostředky.

Závěr

Dobře organisovaná a skloubená součinnost je nejlepší perspektivou a zárukou k dosažení úspěchu v boji.

K zabezpečování a stálému doplňování součinnosti je nutno provádět soustavný a aktivní průzkum, včas vyhodnocovat bojové situace a dělat závěry. Reagovat na činnost nepřítele i na dosažený úspěch vlastními jednotkami usměrňováním bojové činnosti útvarů a jednotek. Organisovat a udržovat stálá součinnostní spojení a zabezpečovat včasnou vzájemnou informaci mezi útvary a jednotkami je povinností štábů všech druhů vojsk. Důkladné sladění je nutno dosáhnout před bojem a za boje ji neustále doplňovat a zabezpečovat.

Ustanovení pro součinnost dohodnutá před provedením výsadkové operace musí ovládnout všichni velitelé výsadku tak, aby k jejich provádění nepotřebovali žádné písemné dokumenty.

